

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoP/24/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512200381
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2512200381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Dušana Čima a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci v právnej veci navrhovateľky: X. R., rod. R., nar. XX. J. XXXX, bytom J. U. XXXX/XX, R., zast. advokátom: JUDr. Peter Peružek, Cintorínska 1, Hlohovec, proti odporcovi: N. R., nar. X.. G. XXXX, bytom J. U. XXXX/XX, R., zast. advokátom: JUDr. Jozef Urban, Komenského 24, Piešťany, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo 6. júna 2012 č. k. 12P/9/2012-89, IČS: 2512200381 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p
o t v r d z u j e .

Odporcovi nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. konanie v časti o určenie príspevku na výživu v sume 250,- eur mesačne zastavil, II. vo zvyšku návrh zamietol, III. trovy konania na súdnom poplatku určil znášať štátu a IV. odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie právne odôvodnil použitím ustanovení § 72 ods. 1 a 2 ZoR (zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „ZoR“) a § 96 ods. 1, 2 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku) a vecne tým, že návrh nie je dôvodný, keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené dňa 12. júla 2011 rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/159/2010-33 z 19. mája 2011 navrhovateľka má od roku 1992 vydané živnostenské oprávnenie, v súčasnosti živnosť naďalej vykonáva (prevádzka fitnesscentra, poskytovanie masáží), prenajíma si i nebytové priestory na účely jej prevádzkovania, vykonáva teda podnikateľskú činnosť, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia zisku a ak navrhovateľka potrebuje na zabezpečenie svojej hmotnej úrovne vyšší príjem (zisk), má možnosť hľadať inú činnosť v rámci živnostenského oprávnenia, prípadne sa zamestnať. Navrhovateľkou predložené lekárske potvrdenia nepreukazujú neschopnosť navrhovateľky sa samostatne živiť a navrhovateľka ani nepreukázala žiadnym spôsobom nemožnosť zaobstarať si primerané zamestnanie, podnikateľské riziko, resp. stratu v podnikaní navrhovateľky tak nemožno prenášať na odporcu formou príspevku na výživu rozvedeného manžela. Keďže navrhovateľka zobrala návrh v časti 250,- eur späť, súd prvého stupňa v tejto časti konanie zastavil. Predmetom konania po späťvzatí potom zostalo zvyšných 250,- eur. Súd prvého stupňa tiež určil, že povinnosť znášať trovy konania na súdnom poplatku znáša štát, keď podľa § 2 ods. 2 ZoSP (zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len ZoSP“) navrhovateľka je od súdneho poplatku za návrh oslobodená a v konaní plne úspešnému odporcovi nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť ho. Rozhodnutie v časti náhrady trov konania odporcu odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1,

§ 149 ods. 1 a § 151 ods. 1 a 2 O. s. p., keď úspešnému odporcovi nepriznal právo na ich náhradu, pretože v určenej lehote 3 pracovných dní nebolo doručené súdu (prvého stupňa) vyčíslenie náhrady trov právneho zastúpenia a podľa obsahu spisu odporcovi iné trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v zamietnutej časti podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa napadla z dvoch dôvodov - z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd nevykonával všetky dôkazy potrebné na vyhodnotenie veci. Uviedla, že spĺňa zákonom ustanovené hmotnoprávne podmienky na priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky uvedené v § 72 ZoR (body a/ až e/). Detailne sa venovala bodu (písmenu) b/, podľa ktorého na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela je potrebné, aby jeden z rozvedených manželov nebol schopný sám sa živiť. Uviedla, že neschopnosť sám sa živiť znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov, starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku dosahuje príjmy (z príslušných dávok, ako aj zo zamestnania, výnosy z majetku), ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby. Navrhovateľka nie je schopná sa sama živiť, vzhľadom na svoj nepriaznivý zdravotný stav. Súd prvého stupňa mal navrhovateľku vyzvať na predloženie znaleckého posudku, resp. mal sám nariadiť znalecké dokazovanie na preukázanie nepriaznivého zdravotného stavu navrhovateľky. Navrhovateľke zostávajú 3,- eurá na deň, čo pokryje len jej výdavky na jedlo, lebo má diétu. Uviedla, že rozhodovanie súdu musí mať aj sociálny rozmer, preto súd musí skúmať aj, či je navrhovateľka schopná zo svojho príjmu pokryť základné životné potreby.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril, ani sám odvolanie nepodal.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a je dôvodné ho v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdiť. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 17. decembra 2012 (§ 156 ods. 1 O. s. p.), pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli v lehote najmenej 5 dní pred vyhlásením (§ 156 ods. 3 O. s. p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12P/9/2012 je určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky v časti 250,- eur zamietnutý.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje a k veci len dodáva:

Podľa § 72 ods. 1 ZoR rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Podľa ods. 2 ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Príspevok na výživu rozvedeného manžela je možné priznať, ak je manželstvo právoplatne rozvedené, jeden z rozvedených manželov nie je schopný sám sa živiť, ak schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela umožňujú súdu príspevok priznať, bývalí manželia sa nevedia dohodnúť o poskytovaní príspevku a priznanie príspevku je v súlade s dobrými mravmi. Pri podmienke neschopnosti samostatne sa živiť je tu zrejma odlišnosť od výživného medzi rodičmi a deťmi, keď v zásade neexistuje právny nárok na rovnakú životnú úroveň a vyžaduje sa kvalifikovaná miera odkázanosti. Preto pokiaľ má jeden z manželov aj značne nadpriemerné príjmy, zatiaľ čo druhý sa ocitol v horšej majetkovej situácii, ale má schopnosť sám sa živiť (aj len z dávok v rámci systému sociálneho zabezpečenia), nárok na príspevok mu nevzniká.

Neschopnosť sám sa živiť znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov, starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku dosahuje príjmy, ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby, pokiaľ iný záver neodôvodňujú ani jeho celkové majetkové pomery.

Navrhovateľka odôvodnila svoj návrh neschopnosťou živiť sa z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý jej neumožňuje vykonávať prácu masérky. V súdnom spise sa nachádza lekárske potvrdenie vydané na žiadosť pacientky (navrhovateľky) od odbornej kožnej lekárky, ktorá potvrdzuje, že navrhovateľka sa lieči na ekzém rúk, ktorý bol prechodne rozšírený po celom tele, je preto v trvalej starostlivosti u dermatológa. Podľa potvrdenia všeobecného lekára pre dospelých (č. I. 64) nie je tomuto známe nejaké pracovné obmedzenie navrhovateľky zo zdravotných dôvodov. Ďalej sa v spise nachádza fotografia rúk (dlaní) navrhovateľky (č. I. 77), ktorá má dokazovať prítomnosť ekzému u nej (na nich). Podľa potvrdení ďalších dvoch kožných lekárk (č. I. 79 až 81) je navrhovateľka liečená a sledovaná s niekoľkoročnou anamnézou ekzematózných prejavov na rukách, s diagnózou alergická kontaktná dermatitída vyvolaná inými chemickými látkami.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci i z vykonaného dokazovania vyplýva správnosť záverov súdu prvého stupňa o potrebe zamietnutia návrhu navrhovateľky o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky. Navrhovateľka nemá žiadne také vážne zdravotné obmedzenie, ktoré by spôsobovalo jej úplnú (či len čiastočnú) neschopnosť živiť sa z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Navrhovateľka si musí byť vedomá podnikateľského rizika, ktoré so sebou podnikanie ako také prináša. Zdravotné problémy, ktoré sa snaží preukázať nie sú takého rázu a charakteru, aby spôsobili jej úplné vyradenie zo zárobkového procesu. Navrhovateľka v súvislosti s nimi nepožiadala o priznanie invalidného dôchodku, nemá žiadny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. To, že do dnešného dňa nebolo medzi účastníkmi konania vyporiadané ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a navrhovateľka neobýva s odporcom ich spoločný byt, ale prespáva na svojom pracovisku, nemôže byť dôvodom na priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky. Navrhovateľka doložila do spisu majetkové priznania za roky 2011 a 2010, pričom podľa oboch je jej podnikanie stratové (1.364,- eur, resp. 1.131,- eur). Je tak vecou navrhovateľky, že podnikanie, ktoré jej prináša opakovane stratu, považuje za vhodný spôsob zabezpečovania si životných potrieb a pokračuje v ňom.

Ak preto súd prvého stupňa návrh navrhovateľky v zostávajúcej časti ako nedôvodný zamietol, rozhodol tak správne a odvolací súd nemal dôvod sa s takýmto záverom nestotožniť. Rovnako správnym bolo aj rozhodnutie v časti trov prvostupňového konania. Preto rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní úspešnému odporcovi nepriznal právo na ich náhradu vzhľadom na to, že tento si žiadnu nevyčísľil a zo spisu vynaloženie trov z jeho strany ani nevyplýva.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, teda jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.